

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem JUDr. Janem Rutschem ve věci

žalobce: **MUDr. P. L.**
bytem X

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
se sídlem Pivovarské náměstí 1245/2, 500 03 Hradec Králové

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. listopadu 2020, č. j. KUKHK-26698/DS/2020-4 RČ,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 11. listopadu 2020, č. j. KUKHK-26698/DS/2020-4 RČ, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 3 000 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalovaný shora označeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové ze dne 4. 8. 2020, č. j. MMHK/130782/2020/OP/Beč, sp. zn. eP/953/2020/OP/Beč, kterým uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů

(dále také jen „zákon o silničním provozu“), spáchaným z nedbalosti porušením ustanovení § 4 písm. c) téhož zákona a uložil mu pokutu ve výši 1 500 Kč. Dále mu uložil povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Tohoto přestupku se měl žalobce dopustit dne 3. 2. 2020 v 08:50 hod., jako řidič vozidla tov. zn. Renault Laguna, r.z., kdy vjel na parkoviště u domu č.p. 965 v ulici Labská Kotlina v Hradci Králové, jakožto zákazník prodejny Hruška, přičemž u vjezdu na parkoviště byla umístěna dopravní značka "B 1 - Zákaz vjezdu všech vozidel v obou směrech" s dodatkovou tabulkou "E 13 - ZÁKAZNÍCI FIRMY HRUŠKA A PŘEDPLACENÍ NÁJEMCI" a zastavil a stál (zaparkoval) na pozemní komunikaci u domu č. p. 965, na parkovacím místě č. 8, kdy se neřídil dopravní značkou "IP 12 Vyhrazené parkoviště" s dodatkovými tabulkami "E 13 - VYHRAZENO PRO ZÁKAZNÍKY HRUŠKA" a "E 13 - STÁNÍ 1-6", čímž porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a dopustil se tak přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu.

II. Obsah žaloby

3. Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání zákonnosti shora uvedeného rozhodnutí. Stěžejním bodem jeho argumentace byla otázka možného nenaplnění formálního znaku shora citovaného přestupku.
4. Žalobce upozornil, že žalovaný jej výrokem rozhodnutí shledal vinným z toho, že se neřídil dopravním značením vymezeným na dodatkové tabulce "E 13 - ZÁKAZNÍCI FIRMY HRUŠKA A PŘEDPLACENÍ NÁJEMCI". Žalovaný měl totiž vycházet z premisy, že skutková podstata přestupku byla jednoznačně naplněna, jelikož vozidlo, které bylo v dispoziční sféře žalobce, neoprávněně parkovalo na předplaceném parkovacím místě č. 8, kdy zákazníkům obchodu Hruška jsou k dispozici pouze parkovací místa č. 1-6.
5. Závěry žalovaného považuje za absurdní. Žalobce nazírání žalovaného na celou problematiku připodobnil k následujícímu případu, kdy by se: *„přestupku dopustil například řidič vozidla označeného parkovací kartou „O7 Vozidlo přepravující osobu těžce zdravotně postiženou“, pokud by nezastavil na vyhrazeném parkovacím stání označeném dopravní značkou „IP12+O“, ale místo toho na obyčejném nevyhrazeném parkovacím stání.“*
6. Žalobce také doplnil, že žalovaný i správní orgán I. stupně považují za zcela prokázané, že parkovací stání č. 8, na kterém žalobce zastavil, bylo předplacené a žalobce je tedy užil neoprávněně, ačkoliv pro tento předpoklad nemají jediný důkaz. V tomto směru poukázal dále na své vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí, které učinil v průběhu řízení před správním orgánem I. stupně. Již v tuto chvíli totiž upozorňoval na to, že ve spisovém materiálu nebyla založena žádná jiná indicie svědčící o tom, že na místo, na kterém parkoval, lze nazírat jako na předplacené stání. Pouze v úředním záznamu ze dne 11. 2. 2020 byla zmínka o anonymním telefonátu, z něhož se měla tato informace podávat.
7. Naopak z fotodokumentace strážníků Městské policie Hradec Králové na místě údajného přestupku je patrné, že parkovací stání č. 8 není žádným způsobem označeno jako pronajaté a nemá, na rozdíl od jiných, žádnou parkovací zábranu. Zároveň nedošlo ani ke ztotožnění volající, která na žalobcovo parkování upozornila, přičemž rovněž nedošlo k prokázání jejího nároku na stání na tomto parkovacím místě. Správní orgán I. stupně i

žalovaný tedy viní žalobce z neoprávněného užití parkovacího stání č. 8, a to i přes shora předestřenou důkazní nouzi. Žalobce proto shledal závěry správních orgánů v rozporu s principem „in dubio pro reo“ a má za to, že jimi byl zásadně krácen na svých právech.

8. Konečně navrhl, aby nadepsaný soud zrušil nejen napadené rozhodnutí, ale i rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu, a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení. Zároveň požadoval, aby mu žalovaný nahradil náklady soudního řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

9. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 4. 2. 2021 plně odkázal na žalované rozhodnutí, v němž se, dle jeho názoru, věci podrobně zabýval.
10. Následně pečlivě shrnul dosavadní průběh řízení před správními orgány a citoval podklady, ze kterých správní orgány ve svých závěrech o dostatečně zjištěném skutkovém stavu vycházely. Má za to, že podklady založené ve správním spisu prokázaly všechny shora uvedené skutečnosti takovým způsobem, že není pochyb o tom, že žalobce zastavil a stál (zaparkoval) na pozemní komunikaci u domu č.p. 965, na parkovacím místě č. 8, kdy se neřídil dopravní značkou "IP 12 Vyhrazené parkoviště" s dodatkovými tabulkami "E 13 - VYHRAZENO PRO ZÁKAZNÍKY HRUŠKA" a "E 13 - STÁNÍ 1-6", jelikož stál mimo vyhrazené místo pro zákazníky firmy Hruška. Upozornil v tomto směru na znění ustanovení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, z něhož se podává, že: *„Při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen řídit se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace“*. Žalovaný má proto za prokázané, že se žalobce neřídil dopravní značkou "IP 12 Vyhrazené parkoviště" s dodatkovými tabulkami "E 13 - VYHRAZENO PRO ZÁKAZNÍKY HRUŠKA" a "E 13 - STÁNÍ 1-6". Ohledně právní povahy značek a jejich významu, jakožto nositele veřejnoprávních pravidel, odkázal rovněž na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19. 4. 2011, č. j. 52 A 79/2010- 38 (publ. č. 1564/2011 Sb. NSS).
11. Konečně doplnil, že žalobce vozidlo zaparkoval na uvedeném místě sám, zároveň předložil doklad o platbě v prodejně Hruška, a to z doby spáchání přestupku. Vozidlo žalobce neoprávněně parkovalo na předplaceném parkovacím místě č. 8, kdy zákazníkům obchodu Hruška jsou k dispozici parkovací místa č. 1-6. Hlídka Městské policie přestupek zjistila v 08:50 hodin, vozidlo na místě parkovalo až do 22:55 hod., kdy byla přijata žádost o sejmutí TPZOV.
12. Žalovaný uzavřel, že posoudil všechny relevantní skutečnosti, včetně posouzení závažnosti jednání. K řízení přistoupil odpovědně a nezaujatě, napadené rozhodnutí považuje za věcně správné, odpovídající zjištěným a ničím nevyvráceným skutečnostem. Na základě výše uvedených skutečností navrhl zamítnutí žaloby.

IV. Skutkové a právní závěry krajského soudu

13. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "s. ř. s."). Učinil tak bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s. ř. s., když žalovaný ani žalobce nevyjádřili nesouhlas s takovým postupem, ve smyslu ustanovení § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s. O věci usoudil následovně.

14. Ze spisu správního orgánu prvního stupně, sp. zn. SZ MMHK/047376/2020 (dále jen „správní spis“), krajský soud zjistil, že správní orgán měl za prokázané, že přestupku se měl žalobce z nedbalosti dopustit dne 3. 2. 2020 v 08:50 hod., jako řidič vozidla zn. Renault Laguna, r.z. Vjel totiž na parkoviště u domu č.p. 965 v ulici Labská Kotlina v Hradci Králové, jakožto zákazník prodejny Hruška. U vjezdu na parkoviště byla umístěna dopravní značka "B 1 - Zákaz vjezdu všech vozidel v obou směrech" s dodatkovou tabulkou "E 13 - ZÁKAZNÍCI FIRMY HRUŠKA A PŘEDPLACENÍ NÁJEMCI". Žalobce zastavil a stál (zaparkoval) na pozemní komunikaci u domu č.p. 965, na parkovacím místě č. 8, kdy se neřídil dopravní značkou "IP 12 Vyhrazené parkoviště" s dodatkovými tabulkami "E 13 - VYHRAZENO PRO ZÁKAZNÍKY HRUŠKA" a "E 13 - STÁNÍ 1-6", čímž měl porušit § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a dopustil se tak přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu.
15. Vozidlo bylo proto zablokováno. Ve 22:55 hod. téhož dne (dne 3. 2. 2020) byla na linku Městské policie Hradec Králové (dále také jen „MPHK“) přijata žádost o odblokování vozidla, kdy hlídka Městské policie Hradec Králové na místě jako žadatele zjistila žalobce.
16. Správní orgán do správního spisu založil Oznámení o podezření ze spáchání přestupku Městské policie Hradec Králové ze dne 11. 2. 2020, kde je uvedeno, že: *„dne 3. 2. 2020 v 08:50 hodin v ulici Labská kotlina v blízkosti č. p. 965 v Hradci Králové bylo zjištěno vozidlo (výše uvedené), parkující v místě platnosti dopravní značky, čímž je řidič vozidla podezřelý ze spáchání přestupkového jednání nerespektování dopravního značení – zákaz vjezdu“*. Ve správním spisu byl zároveň založen úřední záznam ze dne 11. 2. 2020, č. j. 2020/05140. Z něj se podává, že dne 3. 2. 2020 v 8:33 hod. obdržela operační důstojnice MPHK informaci o tom, že v ulici Labská kotlina v blízkosti domu č. p. 965 v Hradci Králové má určitá osoba obsazené parkovací místo na parkovišti prodejny Hruška. Majitel tohoto vozidla bydlí údajně v jiném č. p. domu a odmítá s vozidlem přeparkovat. Hlídka pořídila z místa fotodokumentaci a na vozidlo nasadila TPZOV č. 46. V 9:05 hodin místo opustila. Téhož dne ve 22:55 hodin žalobce požádal o odblokování vozidla, přičemž byl rovněž požádán o podání vysvětlení ve smyslu ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, v platném znění (dále jen „zákon o obecní policii“). Žalobce měl v podaném vysvětlení sdělit, že byl v ranních hodinách zákazníkem společnosti Hruška, a z tohoto důvodu na předmětném místě své vozidlo zaparkoval. Dále bylo upřesněno, že v danou chvíli nepředložil strážníkům účtenku, která by dokazovala uvedenou skutečnost. Byl poučen, že zákazníkem může být jen v době provozu této firmy a pouze na parkovacích místech označených čísly 1-6 dle dopravního značení. Žalobce sdělil, že vozidlo bylo na předmětnou parkovací plochu umístěno (zaparkováno) jeho provozovatelem.
17. Součástí spisového materiálu byla dále mapa místa události (str. 3 správního spisu) a fotodokumentace místa spáchaného přestupku (na str. 4-8 správního spisu).
18. Správní orgán následně vyzval provozovatele vozidla k zaplacení určené částky (700 Kč) ve smyslu ustanovení § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu a poučil jej o možnosti sdělení totožnosti řidiče vozidla v době spáchání přestupku. Provozovatel uvedl jako řidiče právě žalobce, který byl následně správním orgánem I. stupně dne 11. 5. 2020 předvolán k osobnímu podání vysvětlení k předmětné věci na den 1. 6. 2020 ve 14:00 hodin. Žalobce dne 28. 5. 2020 podal vysvětlení písemně, přičemž se z osobního jednání

omluvil a dodal, že vozidlo skutečně dne 3. 2. 2020 zaparkoval na uvedeném místě za účelem nákupu v přilehlém obchodě Hruška. Má za to, že nenaplnil skutkovou podstatu přestupku, který je mu kladen za vinu. Doplnil, že není pravdou tvrzení správního orgánu, který uvedl, že hlídce Městské policie Hradec Králové na dotaz, zda vozidlo zaparkoval, odpověděl, že vozidlo zaparkoval provozovatel. Ve skutečnosti jim pouze odepřel odpovědět na tento dotaz a odkázal je řešit podezření z přestupku s provozovatelem vozidla. K tomuto podání doplnil potvrzení o platbě kartou za nákup u prodejce Hruška, Labská kotlina 1206/9, Hradec Králové, ze dne 3. 2. 2020 v částce 15,40 Kč.

19. Dne 4. 6. 2020 zaslal správní orgán I. stupně žalobci příkaz, jímž ho shledal vinným z projednávaného přestupku a uložil mu pokutu ve výši 1 500 Kč. Příkaz byl doručen do jeho datové schránky a žalobce následně podal proti tomuto příkazu odpor. Odůvodnil jej tvrzením, že dopravní značky s dodatkovými tabulkami „E-13 – VYHRAZENO PRO ZÁKAZNÍKY HRUŠKA“ a „E 13- STÁNÍ 1-6“ správní orgán I. stupně vyhodnotil mylně. Žalobce má za to, že tyto značky pouze omezují, kdo smí zastavit a stát na uvedených parkovacích místech 1-6, nemají však žádnou právní platnost na ostatní parkovací místa, natož aby na těchto místech zakazovala parkovat zákazníkům prodejny Hruška, pokud tak nebylo učiněno jiným dopravním značením.
20. Následně byl žalobce předvolán k ústnímu jednání na den 27. 7. 2020, k němuž se dostavil. Správní orgán provedl důkaz listinami, založenými na č. l. 1-8 a 25 správního spisu. Žalobce k věci zopakoval argumentaci, kterou uplatnil v jím podaném odporu a nadto doplnil, že ze správního spisu rovněž nijak nevyplývá skutečnost, že parkovací místo č. 8, na kterém vozidlo stálo, bylo skutečně v době domnělého přestupku pronajato osobě, která volala na linku 158. Žalobce zopakoval, že na základě těchto skutkových zjištění nelze naznat, že se dopustil porušení dopravního značení. Na dotaz správního orgánu potvrdil, že vozidlo zaparkoval na předmětném místě skutečně on. Požádal o dodatečnou lhůtu, v níž se bude moci k podkladům pro vydání rozhodnutí ještě vyjádřit.
21. Dne 3. 8. 2020 obdržel správní orgán I. stupně vyjádření se k podkladům pro vydání rozhodnutí. V něm žalobce předeštel domněnku, že celý úřední záznam byl dodatečně zmanipulován či sepsán později v průběhu řízení a nepovažuje jej za věrohodný důkazní materiál. Toto řízení považuje za šikanu ze strany neznámé osoby za podpory správního orgánu a snahu vykonstruovat přestupek, který nespáchal.
22. Dne 4. 8. 2020 bylo vydáno prvoinstanční správní rozhodnutí, č. j. MMHK/130782/2020/OP/Beč, sp. zn. eP/953/2020/OP/Beč, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, a to z nedbalosti, porušením ustanovení § 4 písm. c) téhož zákona. Byla mu uložena pokuta ve výši 1 500 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí odvolání dne 28. 8. 2020. Jeho argumentace korespondovala s námitkami, které již vznesl v podaném odporu, proto na jejich znění krajský soud odkazuje. O odvolání bylo rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím.
23. Krajský soud po pečlivém zvážení věci konstatuje, že **žaloba je důvodná**.
24. Předmětem soudního přezkumu je rozhodnutí, kterým žalovaný shledal žalobce vinným ze spáchání přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, pro porušení ustanovení § 4 písm. c) téhož zákona. Žalobce vznesl v podstatě pouze

jedinou námitku. Jednání, které je mu kladeno za vinu, nenaplnilo dle jeho názoru formální znaky přestupku, resp. správní orgány rozhodovaly na podkladě informací, které byly založeny do správního spisu, nezákonným způsobem.

25. Žalobce zároveň nijak nerozporoval klíčová skutková zjištění, která učinil správní orgán. Tedy, že dne 3. 2. 2020 v 08:50 hod. jako řidič vozidla zn. Renault Laguna, r. z., vjel na parkoviště u domu čp. 965 v ulici Labská Kotlina v Hradci Králové, jakožto zákazník prodejny Hruška, přičemž u vjezdu na parkoviště byla umístěna dopravní značka "B 1 - Zákaz vjezdu všech vozidel v obou směrech" s dodatkovou tabulkou "E 13 - ZÁKAZNÍCI FIRMY HRUŠKA A PŘEDPLACENÍ NÁJEMCI" a zastavil a stál (zaparkoval) na pozemní komunikaci u domu č. p. 965, na parkovacím místě č. 8, kde stál až do 22:55 hod., kdy požádal o odblokování vozidla. Tvrdil ovšem, že v danou chvíli nebylo postaveno najisto, že právě parkovací místo č. 8 bylo rezervováno jinou osobou, a rovněž, že z dopravní značky „IP 12 Vyhrazené parkoviště“ s dodatkovou tabulkou „E 13 - VYHRAZENO PRO ZÁKAZNÍKY HRUŠKA“ a „E 13 - STÁNÍ 1-6“ přímo nevyplynula jeho povinnost stát pouze na takto vyhrazených místech pro parkování. Krajský soud po důkladném prostudování předmětné věci musel dát žalobci za pravdu.
26. Krajský soud předesílá, že dle § 5 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti“), je přestupkem „*společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin*“. Přestupkem proto může být pouze protiprávní čin. Je vymezen na základě materiálně-formálního pojetí, přičemž ke vzniku odpovědnosti za přestupek bude muset dojít k naplnění všech jeho znaků současně - to znamená, že musí jít o protiprávní společensky škodlivý čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a zároveň vykazuje znaky stanovené zákonem, tedy obecné znaky přestupku i znaky konkrétní skutkové podstaty přestupku, nejde-li o trestný čin. Materiální a formální znak přestupku musí být dále naplněny současně. Materiální znak přestupku spočívá v tom, že protiprávní jednání přestupce porušuje nebo ohrožuje zákonem chráněné zájmy společnosti.
27. „*Chybí-li znak protiprávnosti, nelze odpovědnost za přestupek vyvozovat, protože se pak jedná o dovolené jednání, které, ačkoliv se svými znaky podobá přestupku, nenaplnňuje skutkovou podstatu přestupku a není ani nebezpečné pro společnost.*“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 5. 2016, č. j. 10 As 173/2015-32; veškerá judikatura Nejvyššího správního soudu, citovaná v tomto rozsudku, je veřejně dostupná na: www.nssoud.cz).
28. Soud v tomto směru pouze doplňuje, že zpravidla bývá již naplněním formální stránky přestupku naplněna zároveň i jeho stránka materiální. K této problematice se rovněž vyjádřil již Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 9. 8. 2012, č. j. 9 As 34/2012 – 28, z něhož se podává, že:: „*Podle judikatury zdejšího soudu zpravidla není nutno, aby se správní orgány otázkou naplnění materiální stránky daného správního deliktu explicitně zabývaly i v odůvodnění svých rozhodnutí. V zásadě totiž platí, že v případech správních deliktů je jejich materiální stránka dána již samotným naplněním skutkové podstaty deliktu [...] Obecně je přitom nutno vycházet z premisy, že již stanovením formálních znaků určité skutkové podstaty zákon předpokládá, že při jejich naplnění v běžně se vyskytujících případech bude stupeň společenské nebezpečnosti zpravidla vyšší než nepatrný.*“

29. Žalobce byl výrokem rozhodnutí správního orgánu I. stupně i žalovaným rozhodnutím shledán vinným z toho, že: „nejméně dne 3.2.2020 v 08:50 hod. jako řidič vozidla zn. Renault Laguna, rz vjel na parkoviště u domu čp. 965 v ulici Labská Kotlina v Hradci Králové, jakožto zákazník prodejny Hruška, kdy u vjezdu na parkoviště je umístěna dopravní značka "B 1 - Zákaz vjezdu všech vozidel v obou směrech" s dodatkovou tabulkou "E 13 - ZÁKAZNÍCI FIRMY HRUŠKA A PŘEDPLACENÍ NÁJEMCI" a zastavil a stál (zaparkoval) na pozemní komunikaci u domu č.p. 965, na parkovacím místě č. 8, kdy se neřídil dopravní značkou "IP 12 Vyhrazené parkoviště" s dodatkovými tabulkami "E 13 - VYHRAZENO PRO ZÁKAZNÍKY HRUŠKA" a "E 13 - STÁNÍ 1-6", čímž porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a dopustil se tak přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Vozidlo bylo zablokováno. V 22:55 hod. dne 3. 2. 2020 byla na linku Městské policie Hradec Králové přijata žádost o odblokování vozidla, kdy hlídka MP na místě jako žadatele zjistila: P. L..“
30. Dle krajského soudu po analýze takto specifikovaného domnělého přestupkového jednání nelze dospět k závěru, že právě takto vymezené jednání vedlo k naplnění formálního a potažmo i materiálního znaku přestupku, z něhož je žalobce vinen.
31. Správní orgány nejprve správně zjistily osobu obviněného, tedy subjekt domnělého přestupku, jak se také podává z informací, které založily do správního spisu. V tomto tak nemá krajský soud žádných výtek. Lze konstatovat, že ve světle jejich úvah se dostatečně věnovaly i subjektivní stránce projednávaného přestupku. Následně ovšem, a to rovněž na podkladu informací, které založily do správního spisu, zcela nesprávně kvalifikovaly objektivní stránku projednávaného přestupku. Dlužno dodat, že ta je ovšem při projednávání protiprávního jednání zcela klíčová.
32. Žalobci bylo kladeno za vinu hned několik skutečností, které ve svém souhrnu měly vést k údajnému porušení ustanovení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, dle něhož „Při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen řídit se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace“, a k naplnění skutkové podstaty přestupku ve smyslu ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, které zní: „Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona.“
33. Nejprve bylo v jeho případě správními orgány shledáno, že: „dne 3. 2. 2020 v 08:50 hod. jako řidič vozidla zn. Renault Laguna, rz vjel na parkoviště u domu čp. 965 v ulici Labská Kotlina v Hradci Králové, jakožto zákazník prodejny Hruška, kdy u vjezdu na parkoviště je umístěna dopravní značka "B 1 - Zákaz vjezdu všech vozidel v obou směrech" s dodatkovou tabulkou "E 13 - ZÁKAZNÍCI FIRMY HRUŠKA A PŘEDPLACENÍ NÁJEMCI". Správní orgán tak vzal za prokázané, že žalobce skutečně zákazníkem prodejny byl, tedy vztahovala se na něj výjimka stanovená doplňkovou tabulkou E 13, proto mohl na předmětné parkoviště vjet. Na tom se tak shodly nejen správní orgány, ale tuto skutečnost tvrdil i sám žalobce.
34. Zásadní nesrovnalost nicméně nastala v tom, že správní orgány dále shledaly, že: „zastavil a stál (zaparkoval) na pozemní komunikaci u domu č.p. 965, na parkovacím místě č. 8, kdy se neřídil dopravní značkou "IP 12 Vyhrazené parkoviště" s dodatkovými tabulkami "E 13 - VYHRAZENO PRO ZÁKAZNÍKY HRUŠKA" a "E 13 - STÁNÍ 1-6". Správní orgány tak

vinily žalobce z toho, že zastavil na parkovacím místě č. 8, které je rezervované předplacenou nájemkyní. Tato skutečnost ovšem nijak nevyplynula z žádných informací a podkladů, které byly provedeny jako důkaz při ústním jednání dne 27. 7. 2020. Úřední záznam hlídky Městské policie Hradec Králové obsahuje vágní informaci o tom, že určitá žena má obsazené blíže nespecifikované předplacené parkovací místo na parkovišti prodejny Hruška. Informace o tom, že parkovací místo č. 8 je rezervováno předplaceným nájemcem, rovněž nevyplyvá z fotografií, které Městská policie Hradec Králové na místě samém opatřila. Na nich je zachyceno předmětné vozidlo, parkující na parkovacím místě č. 8 u domu č. p. 965 v ulici Labská Kotlina v Hradci Králové, vedle něhož je umístěna dopravní značka "IP 12 Vyhrazené parkoviště" s dodatkovými tabulkami "E 13 - VYHRAZENO PRO ZÁKAZNÍKY HRUŠKA" a "E 13 - STÁNÍ 1-6". Z fotografie se rovněž podává, že parkovací místo č. 6 bylo obsazeno jiným vozidlem (parkovací místa 1-5 nebyla ve fotodokumentaci jednoznačně zachycena). Z fotografií je dále patrné, že u některých z dalších parkovacích míst je zřetelně vyznačena informace o tom, že se právě v jejich případě jedná o místa předplacených zájemců. Z fotografií založených na č. l. 7 správního spisu (zachycena zadní část vozidla žalobce) ovšem bylo postaveno najisto, že tato informace na parkovací ploše č. 8 zcela absentuje. Krajský soud má tak za to, že nebylo prokázáno, že se v případě parkovacího místa č. 8 skutečně jednalo o předplacené stání, protože tato informace neplyne nejen ze zbývajících částí správního spisu, ale není seznatelná ani (a zejména) z fotografií pořízených na místě domnělého přestupku.

35. Žalobce měl dále jednat v rozporu se zněním dopravní značky "IP 12 Vyhrazené parkoviště" s dodatkovými tabulkami "E 13 - VYHRAZENO PRO ZÁKAZNÍKY HRUŠKA" a "E 13 - STÁNÍ 1-6" tím, že své vozidlo neumístil na parkovací místa vymezená číslicemi 1-6. Krajský soud poukazuje na to, že dopravní značka „Vyhrazené parkoviště“ (č. IP 12) „označuje parkoviště vyhrazené pro řidiče určitých vozidel. Údaje o tom, pro koho je parkoviště určeno (rezervováno), jsou vymezeny například názvem organizace, státní poznávací značkou vozidla, symbolem pro zařízení nebo například symbolem pro osoby invalidní a popřípadě mohou být doplněny informací, v jakém časovém horizontu se o rezervaci tohoto parkovacího místa jedná. Dlužno dodat, že mimo dobu, po kterou je parkoviště vyhrazeno pro takto specifikované osoby, smějí na takto označeném místě zastavit a stát i řidiči jiných vozidel, pokud to není jinak zakázáno. Tato dopravní značka se řadí do skupiny informativních provozních dopravních značek, *„které řidiče pouze informují o tom, že se dostává do oblasti, resp. na místo, kde platí zvláštní zákonné povinnosti.“* (cit. rozsudek Krajského soudu v Praze soudu ze dne 4. 1. 2019, č. j. 43 A 109/2018 – 54). Nikterak z ní tedy nevyplyvá povinnost na daném parkovacím místě stát. Upozorňuje pouze ostatní vozidla, že nemohou na vyhrazených parkovacích místech zastavit a stát, pokud nesplňují všechny podmínky, které (spolu s dodatkovými tabulkami) stanovuje.
36. Pokud vztáhne krajský soud závěry shora uvedené i na projednávanou věc, žalobci bylo kladeno za vinu, že nezaparkoval vozidlo na místě, které pro něj bylo, jakožto zákazníka společnosti Hruška, rezervováno, aniž by mu ovšem byla zároveň tato povinnost stanovena. Jak bylo nadto zachyceno na jedné z fotografií, které obsahuje správní spis, parkovací místo č. 6 bylo v danou chvíli obsazeno jiným vozidlem a pokud ve stejnou dobu byla obsazena i rezervovaná místa další (1-5), jevílo se zcela přiléhavým, aby žalobce využil k parkování i jiná parkovací místa, než ta, která rezervována pro návštěvníky prodejny Hruška. Nabízela se tak místa, která nebyla označena žádnou rezervací. Této premise vyhovovalo například parkovací místo č. 8. To totiž nebylo opatřeno takovým

dopravním značením, z něhož by bylo možno relevantně dovodit jakákoliv omezení vůči ostatním vozidlům, která byla oprávněna parkoviště užívat (tedy zákazníci firmy Hruška a předplacení nájemci). Nelze klást proto žalobci k tíži, aby složitě domýšlel, kam se s vozidlem zařadit může a kam nikoliv, pokud tato úprava z dopravních značek zřetelně nevyplývá (například není dodatkovou tabulkou stanoveno, že parkovací místa č. 7 – 15 slouží předplaceným nájemcům). Žalobce nemůže být postižen za to, že předmětné parkovací místo nebylo řádně označeno. A to takovým způsobem, aby každému bylo zcela zřejmé, že na něm jiná vozidla, než ta, pro která je určeno, parkovat nesmí. Krajský soud tak uzavírá, že ze skutkového stavu, který vyplynul z obsahu správního spisu, nebylo postaveno najisto, že by žalobce naplnil objektivní stránku přestupku způsobem, který byl správními orgány vymezen ve výrocích jejich rozhodnutí.

37. Krajský soud doplňuje, že: „*Pachatele nelze uznat vinným ze spáchání přestupku pouze na základě „míry pravděpodobnosti“ zjištěného skutkového stavu. Lze-li připustit, že se děj, v němž je spatřován přestupek, mohl odehrát i jinak, musí správní orgány při svém rozhodování vyjít z obecně uznávané zásady jakéhokoliv trestání vůbec, a to in dubio pro reo, a rozhodnout v pochybnostech ve prospěch obviněného ze spáchání přestupku, přestože zákon o přestupcích výslovně nestanoví užití analogie z trestního práva. Správní orgán je povinen zjistit, zda došlo k naplnění jak formálních, tak i materiálních znaků přestupku. Teprve poté, co je zjištěno naplnění materiálního znaku přestupku, může správní orgán dojít k závěru, že konkrétním jednáním obviněného byl spáchán přestupek. Pokud naopak správní orgán na základě zjištěného skutkového stavu dospěje k závěru, že z okolností případu je zřejmé, že jednáním osoby obviněné z přestupku, jež sice nese formální znaky skutkové podstaty přestupku, nedošlo k porušení ani k obhození právem chráněného zájmu, má povinnost (nikoliv pouze možnost) řízení zastavit podle § 76 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích.*“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. dubna 2019, č. j. 5 As 81/2018 – 18). Krajský soud je toho názoru, že správní orgány se zjištěnému skutkovému stavu nevěnovaly jako jednomu celku, v jejich argumentaci absentovaly úvahy nad zásadními otázkami vztahujícími se k dopravní situaci, kterou v daném místě posuzovaly, a jejich závěry tak vedly k nezákonnému rozhodnutí ve věci samé. Nadepsaný soud doplňuje, že nezákonnost předpokládá rozpor rozhodnutí s hmotným nebo procesním právem, nezákonností se ale rozumí též nesprávné či nedostatečné zjištění skutkového stavu. Právě tak tomu bylo v projednávané věci.

38. Soud uzavírá, že za této situace mu nezbylo, než žalobou napadené rozhodnutí zrušit pro nezákonnost ve smyslu ustanovení § 78 odst. 1 s. ř. s. a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení (ustanovení § 78 odst. 4 s. ř. s.). Žalovaný bude v dalším řízení vázán právními závěry předestřeny v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

V. Náklady řízení

39. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, má proto právo na náhradu nákladů řízení. Ze soudního spisu se podává, že žalobce zaplatil soudní poplatek ve výši 3 000 Kč. Rovněž ze soudního spisu nevyplývalo, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem vznikly i nějaké další náklady. Proto soud rozhodl tak, jak uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 10. května 2021

JUDr. Jan Rutsch v. r.
samosoudce